

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 39/2014-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. januára 2014 v senáte zloženom z predsedu Jána Lubyho, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť M. K., zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Fúzerom, Ulica M. R. Štefánika 22, Trebišov, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základných práv postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 126/2012 a jeho rozsudkom z 8. novembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2013 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Jurajom Fúzerom, Ulica M. R. Štefánika 22, Trebišov, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 126/2012 a jeho rozsudkom z 8. novembra 2012 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že žalobou doručenou Okresnému súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) sa obchodná spoločnosť JUPOR, s. r. o. (ďalej len „žalobca“), domáhala proti sťažovateľovi zaplata sumy 30 306 € a prísl. z titulu nesplatennej pôžičky, ktorú mu mal poskytnúť právny predchodca žalobcu Š. Š. (Š. postúpil svoju pohľadávku zo zmluvy o pôžičke na žalobcu, pozn.).

O žalobe rozhodol okresný súd rozsudkom sp. zn. 10 C 1/2010 z 21. októbra 2011, ktorým zaviazal sťažovateľa zaplatiť žalobcovi sumu 30 306 € s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 26. februára 2008 do zaplata a zároveň mu uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania. V odôvodnení označeného rozsudku okresného súdu sa okrem iného uvádza:

„V konaní súd vzal za preukázané, že nárok navrhovateľa je čo do výšky a základu dôvodný. Výpoveďou svedka Š. Š., pripojenými listinnými dôkazmi, kópiou vkladového listu zo dňa 9. 8. 2007, vklad na účet č. vo výške 150 000,- Sk, dokladom zo dňa 16. 8. 2007, prevod z osobného účtu čiastka 100 000,- Sk na účet č., kópiou vkladového listu zo dňa 11. 9. 2007, vklad na účet č. vo výške 90 000,- Sk, kópiou vkladového listu zo dňa 21. 9. 2007 na účet č. vo výške 40 000,- Sk, kópiou vkladového listu zo dňa 27. 9. 2007 na účet č. vo výške 60 000,- Sk, kópiou príjmového pokladničného dokladu zo dňa 28. 9. 2007 na sumu 580 000,- Sk, kópiou vkladového listu zo dňa 5. 10. 2007 na účet č. vo výške 43 000,- Sk, kópiou vkladového listu zo dňa 10. 10. 2007 na účet č. vo výške 200 000,- Sk, kópiou vkladového listu zo dňa 12. 10. 2007 na účet č. vo výške 200 000,- Sk, kópiou vkladového listu zo dňa 23. 11. 2007 na účet č. vo výške 50 000,- Sk, bolo preukázané, že Š. Š. poskytol finančné prostriedky odporcovi ako súkromná osoba súkromnej osobe, spolu 1 513 000,- Sk. Z tejto sumy vrátil odporca navrhovateľovi 600 000,- Sk. Ku dňu podania návrhu na súd zostatok nevrátenej pôžičky predstavuje suma 30 306 Eur (913 000,- Sk). Z predložených

listín a to z pokusu o zmier zo dňa 17. 1. 2008, z listu zo dňa 23. 1. 2008 jednoznačne vyplýva, že Š. Š. sa pokúsil, ešte pred podaním návrhu na súd, riešiť predmetnú vec mimosúdne. Osobné stretnutie odporca odmietal. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 4. 2009 súd konštatuje, že Š. Š. uzatvoril s navrhovateľom zmluvu o postúpení pohľadávok v zmysle §§-ov 524 a násl. Obč. zák. Na základe tejto zmluvy je navrhovateľ oprávnený na vymáhanie predmetnej pohľadávky s príslušenstvom voči odporcu.

Súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne v zmysle ust. § 517 ods. 2) Obč. zák. Listom zo dňa 23. 1. 2008 bol odporca vyzvaný na vrátenie zostatku pôžičky do 25. 2. 2008, čo odporca nesplnil, preto súd priznal úrok z omeškania od 26. 2. 2008 do zaplatenia.“

Proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 10 C 1/2010 z 21. októbra 2011 podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom sp. zn. 5 Co 126/2012 z 8. novembra 2012 tak, že odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil.

V relevantnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd v reakcii na odvolacie námietky sťažovateľa okrem iného uviedol:

„... Odporca odôvodnil odvolanie odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a), d), e) a f) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p., t. j., že v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. f), t. j., že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred ním, že rozhodnutie je nepreskúmateľné a, že súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že doteraz skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a).

Odporcom tvrdená vada konania, že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O. s. p.) nebola zistená.

Odňatím možnosti konať pred súdom možno vo všeobecnosti rozumieť taký jeho postup, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu O. s. p. priznáva a ktorý sa prejavil už v priebehu konania a nielen pri rozhodovaní.

Podľa § 157 ods. 2 veta druhá O. s. p. súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

V konaní nebola zistená žiadna vada uvedená v § 221 ods. 1 O. s. p., v dôsledku ktorej by bolo potrebné rozsudok zrušiť, keďže rozsudok spĺňa náležitosti riadne a presvedčivo odôvodneného rozsudku, pričom nebolo zistené, aby žalobcovi bola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom, t. j., že procesný postup súdu alebo jeho rozhodnutie by boli také, že v ich dôsledku by žalobca nemohol uplatniť svoje konkrétne procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom.

Ani ďalšia odporcom uvádzaná vada konania (§ 221 ods. 2 písm. h) O. s. p.) t. j., že súd nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nebola v konaní zistená, lebo súd použil správny právny predpis.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods. 2 písm. c) O. s. p.] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

Súdom vykonané dôkazy boli dostatočným podkladom na úplné zistenie skutkového stavu, čo je nepochybne zrejmé z obsahu spisu.

Odporca v konaní pred súdom nenavrhol žiaden dôkaz, ktorý by súd nevykonal, pričom je potrebné vziať na zreteľ tú skutočnosť, že na pojednávaní 21. 10. 2011 (zápisnica na č. l. 180) bolo účastníkom dané poučenie podľa § 120 ods. 4 O. s. p. a účastníci, vrátane odporcu nenavrhlí vo veci vykonať ďalšie dokazovanie, a preto súd uznesením (zápisnica na č. l. 181) vyhlásil dokazovanie v predmetnej veci za skončené.

Podľa § 205a ods.1 O. s. p. ...

V prejednávanej veci nebolo zistené, žeby existovali skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom preto, že ich žalovaný bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu, z toho dôvodu nemôže byť uvedený odvolací dôvod daný.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov resp., ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O. s. p., preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

K výhrade odporcu ohľadom nesprávneho skutkového zistenia súdu, spočívajúceho v tom, že zo zistených dôkazov vykonaných pred súdom vyplynul opak, a to že peniaze od Š. Š. prevzala spoločnosť K... s. r. o. a nie on - odporca, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že Š. Š. poskytol pôžičku nie jemu odporcovi, ale spoločnosti K... s. r. o., je potrebné uviesť, že sám odporca na pojednávaní 8. 6. 2010 (zápisnica na č. l. 85) na otázku zást. navrhovateľa uviedol, že je majiteľom firmy K... s. r. o. a že Š. je majiteľom firmy I., s. r. o., že medzi týmito dvoma firmami nebola uzatvorená zmluva na výrobu Ruže.

Vyhodnotením vykonaného dokazovania možno dospieť k jednoznačnému záveru, že všetky obchodnoprávne aktivity uvádzané a tvrdené účastníkmi konania, so zreteľom na nimi spomínanú výrobu a financovanie difúzora (Ruža) pre spoločnosť U. S. Steel v Srbsku Smederevo, svedčia iba o obchodnoprávných vzťahoch medzi spoločnosťou K... s. r. o., ktorej konateľom je odporca a spoločnosťou LASTA s. r. o., Košice, na základe písomnej objednávky zo 6. 8. 2007 a, že ide o právny vzťah medzi inými subjektami - účastníkmi právneho vzťahu, ktorí nie sú totožní s účastníkmi konania v tejto prejednáwanej právnej veci. Z uvedeného dôvodu právny predchodca navrhovateľa Š. Š., ako súkromná osoba v obchodnoprávnom vzťahu medzi spoločnosťami K..., s. r. o., Trebišov a LASTA, s. r. o., Košice nemá žiadne právne postavenie, a preto z tohto vzťahu preňho nemôžu vyplývať žiadne práva, ani povinnosti, keďže nie je účastníkom obchodnoprávneho vzťahu medzi uvedenými spoločnosťami. Nárok právneho predchodcu navrhovateľa a následne navrhovateľa, podľa zmluvy o postúpení pohľadávky voči odporcovi - z poskytnutej pôžičky a na jej vrátenie vyplýva z dvojstranného občianskoprávneho vzťahu, vzniknutého medzi dvoma fyzickými osobami a nemožno ho zamieňať za iný, ktorý nemá nič spoločné s obchodnými aktivitami obchodných spoločností, ktoré nie sú účastníkmi zmluvy o pôžičke, uzavretej medzi fyzickými osobami, ktorými sú právny predchodca navrhovateľa a odporca.

Je potrebné o. i. prisvedčiť argumentom navrhovateľa, uvádzaných vo vyjadrení k odvolaniu, že bolo základnou povinnosťou odporcu ako konateľa K..., s. r. o. v deň prijatia každej údajnej zálohovej platby vystaviť a zaúčtovať príjmovú faktúru s vyčíslením DPH a faktúry odovzdať spoločnosti I. na zaúčtovanie v príslušnom zdaňovacom období, t. j. v auguste, septembri až decembri 2007, alebo tretí a štvrtý kvartál 2007 a následne povinnosťou K..., s. r. o. bolo vyčíslenie výšky DPH zaplatiť štátu a naopak I., s. r. o. si mala uplatniť nadmerný odpočet DPH v rovnakej výške. Pravdivosť tvrdenia odporcu o tom, že

išlo o obchodné aktivity a vzťahy medzi jeho spoločnosťou K..., s. r. o. a poskytnutým finančným plnením od spoločnosti I. s. r. o., ktorej konateľom bol právny predchodca navrhovateľa Š. Š. bola o. i. vyvrátená aj tým, že nebolo preukázané, že spoločnosť K..., s. r. o. vystavila pre spoločnosť I., s. r. o. zákonom požadované faktúry a, že by zaplatila príslušnú DPH do štátneho rozpočtu v príslušnom zdaňovacom období. Tieto skutočnosti podporne svedčia o tom, že nebolo preukázané tvrdenie odporcu o obchodnoprávných vzťahoch a pôžičkou medzi spoločnosťou K. s. r. o., kde bol a je konateľom a medzi spoločnosťou právneho predchodcu navrhovateľa - I. s. r. o. Faktúry medzi spoločnosťami I. s. r. o. a K... s. r. o. nie sú ani v pripojenom trestnom spise ČVS: ORP: 369/OEK-TV-2009 OR PZ Trebišov, ako to tvrdil odporca. V príjmovom pokladničnom doklade z 28. 9. 2007 (č. l. 11) je v kolónke organizácia uvedené meno M. K. a jeho rod. č., v kolónke prijaté je uvedené od Š. Š., a jeho rod. č., pôžička v hotovosti 580.000,- Sk a uvedené údaje potvrdzujú, že na základe tohto príjmového pokladničného dokladu nedošlo k pôžičke medzi právnickými osobami, lebo sú v ňom uvedené fyzické osoby, označené menom, rod. č. a adresou bydliska. Je potrebné o. i. prisvedčiť tvrdeniam navrhovateľa, že v tomto prípade odporca nekonal za K..., s. r. o., lebo neuviedol tlačené alebo písané obchodné meno spoločnosti, v ktorej mene by konal ako konateľ a k obchodnému menu by pripojil svoj vlastnoručný podpis. Ďalšie finančné prostriedky poskytnuté odporcovi právnym predchodcom navrhovateľa boli síce vložené vkladmi v hotovosti a bezhotovostnými vkladmi na účet K... s. r. o., Trebišov, avšak išlo iba o platobné miesto, kde mal dispozičné právo odporca ako konateľ tejto spoločnosti. Medzi účastníkmi boli v čase poskytnutia pôžičky korektné vzťahy, ktoré mali vplyv na jej realizáciu.

Odvolačný dôvod podľa § 205 ods.2 písm. e) O. s. p. je daný vtedy, ak vo svetle nových skutočností alebo dôkazov, ktoré účastník uplatnil v súlade s § 205a O. s. p., nemôže obstať súdom zistený skutkový stav. Ide najmä o skutočnosti a dôkazy, ktoré nastali (vznikli) po vyhlásení (vydaní) rozsudku súdu prvého stupňa, preto skutočnosti a dôkazy, ktoré tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa a účastník ich neuplatnil (hoci len preto, že o nich nevedel), nemôžu byť v sporovom konaní odvolacím dôvodom. Predpokladá sa, že účastníkom uplatnené skutočnosti a dôkazy sú nové (v porovnaní s tým, aké tu boli v konaní pred súdom prvého stupňa) a v danej veci sú právne významné.

Odporca v odvolaní neuplatnil žiadne skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný a ani súd už nepovažoval za nevyhnutné ďalší dôkaz vykonať.

V prejednávanej veci nie je daný ani odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p., t. j. nesprávne právne posúdenie veci súdom.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného, v ktorom sa v podstate iba opakujú skutočnosti, s ktorými sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku presvedčivo a výstižne vyrovnal.“

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v podstate namieta hodnotenie dôkazov všeobecnými súdmi, keďže podľa jeho presvedčenia z vykonaného dokazovania vyplynulo, že on ako fyzická osoba si od právneho predchodcu žalobcu Š. nikdy žiadne peniaze nepožičal, a teda v predmetnej veci nie je pasívne vecne legitimovaný, pričom rovnako nie je aktívne vecne legitimovaný ani žalobca. Od týchto východísk sťažovateľ odvodzuje svoj záver, v zmysle ktorého mala byť žaloba žalobcu všeobecnými súdmi zamietnutá.

Sťažovateľ v priebehu celého konania pred všeobecnými súdmi poukazoval na fakt, že v právnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu Š. bola obchodná spoločnosť K... , s. r. o., ktorej spoločníkom aj konateľom je sťažovateľ. Spoločnosť K..., s. r. o., bola tiež v obchodnom vzťahu so spoločnosťou I., s. r. o., ktorej spoločníkom a konateľom je právny predchodca žalobcu Š., a rovnako bola v obchodnom vzťahu so spoločnosťou LASTA, s. r. o.

Podľa tvrdení sťažovateľa bol skutkový stav taký, že Š. sa obrátil na sťažovateľa s požiadavkou, aby jeho spoločnosť K..., s. r. o., vyhotovila difúzor (tzv. „ružu“) pre spoločnosť U. S. Steel Smederovo v Srbsku. Sťažovateľ pripravil rozpočet a v ďalšom konal podľa pokynov Š., pričom nevedel, či ružu objednáva Š. alebo spoločnosť I., s. r. o., alebo LASTA, s. r. o. V konečnom dôsledku písomnú objednávku na výrobu ruže dala spoločnosť LASTA, s. r. o., pričom táto je podľa sťažovateľa antidatovaná na 6. august

2007, hoci v skutočnosti išlo o ešte neskorší dátum (až po ukončení prác v Srbsku). Až po doručení objednávky spoločnosť K..., s. r. o., fakturovala spoločnosti LASTA, s. r. o., sumu 1 497 423,40 Sk, ktorú spoločnosť LASTA, s. r. o., v decembri uhradila. Spoločnosť LASTA, s. r. o., však spoločnosti K..., s. r. o., neuhradila ďalšiu faktúru z 30. decembra 2007 za montážne práce v celkovej sume 1 064 674 Sk.

Sťažovateľ ďalej tvrdí, že sumy v celkovej výške 1 513 000 Sk, ktoré mu Š. v auguste až decembri 2007 poskytol, či už v hotovosti, alebo vkladom hotovosti na účet jeho spoločnosti K..., s. r. o., boli zálohami na výrobu ruže, ktoré reálne prevzala spoločnosť K..., s. r. o., a nie on (sťažovateľ). Následne po uhradení faktúry spoločnosťou LASTA, s. r. o., spoločnosť K..., s. r. o., vrátila Š. platby, „ktoré Š. Š. vkladal na účet K..., s. r. o. s účelom pôžička, t. j. 2 x suma po 200 000,- Sk, 1 x suma 150 000,- Sk a K..., s. r. o. a za M. K. t. j. žalovaného zaplatila 1 x sumu 50 000,- Sk, ktorú Š. Š. vložil v hotovosti na môj osobný účet ako žalovaného č. ú.“.

Sťažovateľ poukazuje na mailovú korešpondenciu medzi ním a Š., ako aj na dodacie listy spoločnosti Thyssen Krupp Ferrosta, spol. s r. o., pre spoločnosť I. s. r. o., na ktoré všeobecné súdy nemali podľa jeho tvrdenia vôbec prihliadnuť, pričom tieto dôkazy by mali preukázať jeho skutkové tvrdenie, že spoločnosť K..., s. r. o., bola v právnom vzťahu na zhotovenie ruže so spoločnosťou Š. I., s. r. o., „Š. Š. bol v právnom vzťahu s I. s. r. o. a Š. Š. plnil za spoločnosť I. s. r. o., jednotlivé zálohy na výrobu ruže. Prečo v konečnom dôsledku bola vystavená objednávka spoločnosťou LASTA s. r. o. ja neviem. Mne to nevadilo, lebo ja som si myslel, že Š. Š., I. s. r. o. a LASTA s. r. o. majú svoje zmluvné vzťahy a mňa do ich zmluvných vzťahov nič nebolo. Bola to ich vec a ja som konal podľa pokynov Š. Š.“.

K právnym záverom vysloveným odvolacím súdom v napadnutom rozsudku sťažovateľ formuluje tieto výhrady: „Je preto nesprávne skutkové tvrdenie a právny záver odvolacieho súdu, že som mal ako konateľ spoločnosti K... s. r. o. v deň prijatia zálohovej platby vystaviť a zaúčtovať príjmovú faktúru s vyčíslením DPH a faktúry odovzdať spoločnosti I. s. r. o., lebo I. s. r. o. nepoukázala na účet K... s. r. o. peniaze, ale peniaze poukázal Š. Z uvedeného

dôvodu K... s. r. o. vrátila Š. Š. platby, ktoré Š. Š. vkladal na účet K... s. r. o. Spoločnosti I. s. r. o. moja spoločnosť K..., s. r. o. nemohla vystaviť na celkovú žalovanú sumu faktúry, lebo táto spoločnosť peniaze spoločnosti K..., s. r. o. nepožičala, ani nepoukázala na účet. Je preukázané, že Š. moja spoločnosť K..., s. r. o. vrátila finančné prostriedky, ktoré poukázal spoločnosti K... s. r. o. Š. konal úmyselne špekulatívne, neseriózne a zavádzajúco.

... Aj keď odvolací súd v dôvodoch potvrdzujúceho rozsudku na strane 12 bol toho názoru, že pokiaľ Š. vkladal peniaze na účet K..., s. r. o. a peniaze mali byť požičané mne a nie K..., s. r. o., lebo malo ísť o platobné miesto mňa ako fyzickej osoby, takýto právny záver odvolacieho súdu je bez akéhokoľvek dôkazu, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a ani v tvrdení účastníkov konania. Ja ako občan som mal svoj účet a preto ak by som si mal požičať peniaze od Š., nebol problém Š. označiť môj osobný účet, kde by mi vložil peniaze... Ja som peniaze nepotreboval, potrebovala ich moja spoločnosť K..., s. r. o., ktorá podľa pokynov Š. vykonávala dielo. Všetky prejavy vôle, úkony Š. a mňa smerovali k výrobe diela spoločnosťou K..., s. r. o., financovaniu diela pre K..., s. r. o. a nie ináč.

Pokiaľ žalobca predložil príjmový doklad z 28. 09. 2007 na sumu 580 000,- Sk, kde je pri schválení a cene uvedená pôžička s podpisom Š. Š. a príjmový doklad má byť vystavený žalovaným M. K., tak tento príjmový doklad nie je totožný s originálom príjmového dokladu, ktorý som odovzdal Š. Š. Je podozrenie, že neznáma osoba a s najväčšou pravdepodobnosťou Š. Š. bez môjho vedomia a súhlasu, bez súhlasu K..., s. r. o. dopísal chýbajúce údaje príjmového dokladu zo dňa 28. 09. 2007. Súdu som predložil príjmový doklad K..., s. r. o. z 28. 09. 2007. Porovnaním s príjmovým dokladom, ktorý predložil žalobca je preukázané dopisovanie údajov do tohto príjmového dokladu. V príjmovom doklade, ktorý predložil žalobca nie je môj rukopis, pokiaľ ide o napísanie organizácie, prijatia platby, dopisovanie pôžičky v hotovosti, pôžička ako aj dopísanie rodného čísla a pod.

V čase keď som vypisoval príjmový doklad 28. 09. 2007 o prevzatí sumy 580 000,- Sk, tak do účelu som napísal záloha na výrobnú réžiu. Peniaze som preberal za spoločnosť K..., s. r. o., hoci to v príjmovom doklade nie je uvedené. S Š. Š. sme sa dohadovali od koho majú byť prijaté peniaze v sume 580 000,- Sk. Š. Š. mi však povedal, že ešte nevie, či to bude jeho spoločnosť I. s. r. o. alebo iného subjektu a práve preto sa tieto údaje v príjmovom pokladničnom doklade nevypísali. V poobedňajších hodinách 28. 09. 2007 Š. Š. mi povedal

a upresnil, že príjmový doklad je potrebné vystaviť na firmu I. s. r. o., ktorá peniaze v hotovosti zložila. Z uvedeného dôvodu bol vystavený spoločnosťou K..., s. r. o. príjmový doklad zo dňa 28. 09. 2007 na sumu 580 000,- Sk s účelom záloha na výrobnú réžiu a doručený osobne žalovaným pre Š. Š., ktorý si ho aj prevzal. Ja som ako občan dielo – ružu nezhotoval, dielo vykonávala moja spoločnosť K... s. r. o. Je preto nelogické, aby som zálohu na výrobnú réžiu prevzal ako občan. Všetky prejavy vôle, úkony som robil za K..., s. r. o. podľa pokynov Š. Len špekuláciou Š. a uvedením ma do omylu došlo k tomu, že na príjmovom doklade dňa 28. 09. 2007 o prevzatí sumy 580 000,- Sk nebola uvedená spoločnosť K..., s. r. o.

Odvolací súd k týmto dôkazom zaujal právny záver, že nebolo preukázané, že spoločnosť K... s. r. o. a I. s. r. o. bola v obchodnom vzťahu a v príjmovom doklade je uvedené moje meno s rodným číslom a že na príjmovom doklade nie je uvedená spoločnosť K... s. r. o. a preto som nekonal v mene spoločnosti ako konateľ. Z tohto dôvodu bolo žalobe vyhovené a potvrdený rozsudok prvostupňového súdu. “

Sťažovateľ zastáva názor, že „V danom prípade sú právne závery žalovaného v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami resp. z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia žalovaného nevyplývajú, preto je potvrdzujúci rozsudok žalovaného rozporný s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR resp. s čl. 6 ods. 1 Dohovoru. “

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1.) Základné práva občana M. K. na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s právom na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1, Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 08. 11. 2012 pod sp. zn. 5 Co/126/2012, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu v Trebišove zo dňa 21. 10. 2011 pod sp. zn. 10 C/1/2010 boli porušené.

2.) Zrušuje rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 08. 11. 2012 pod sp. zn. 5 Co/126/2012 v celom rozsahu a vec vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

3.) Krajský súd v Košiciach je povinný zaplatiť sťažovateľovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a to v suma 1 146,12,- € všetko do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu a to na účet právneho zástupcu sťažovateľa...“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutým rozsudkom krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Ešte pred predbežným prerokovaním sťažnosti ústavný súd zistil, že na základe opakovaného podnetu sťažovateľa generálny prokurátor Slovenskej republiky podal 22. januára 2014 proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 10 C 1/2010 z 21. októbra 2011 v spojení s jeho opravným uznesením č. k. 10 C 1/2010-218, ako aj proti napadnutému rozsudku krajského súdu mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

Po podaní mimoriadneho dovolania bude sťažovateľom napadnutý rozsudok krajského súdu oprávnený a aj povinný preskúmať v rámci dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd, ktorého právomoc vzhľadom na princíp subsidiarity predchádza uplatneniu právomoci ústavného súdu. Právomoc najvyššieho súdu rozhodnúť o mimoriadnom dovolaní v danom prípade teda v súčasnom štádiu konania o veci sťažovateľa vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodnúť o jeho sťažnosti. Prijatím jeho sťažnosti na ďalšie konanie a rozhodovaním o nej

by totiž vznikol ústavne neakceptovateľný stav, keď by o rovnakej veci rozhodovali paralelne dva orgány súdneho typu (IV. ÚS 146/08, tiež IV. ÚS 15/09, IV. ÚS 64/2010 atď.).

Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľa pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

Po odmietnutí sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2014